

Sygn. akt III CZ 40/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Grzegorz Misiurek

ze skargi Z. Ś. o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 27 stycznia 2015 r.
w sprawie z powództwa Z. Ś.
przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej przy ul. S. [...] w T.
o uchylenie uchwały,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 września 2015 r.,
zażalenia powoda
na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 26 marca 2015 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 marca 2015 r. Sąd Apelacyjny odrzucił na podstawie art. 424⁶ § 3 k.p.c. skargę Z. Ś. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 27 stycznia 2015 r. oddalającego jego apelację od wyroku Sądu Okręgowego w T. z dnia 8 lipca 2014 r., którym oddalono powództwo o uchylenie uchwały wspólnoty mieszkaniowej. W uzasadnieniu postanowienia wskazał, że złożona skarga jest objęta przymusem adwokacko - radcowskim, a wniesienie jej osobiście przez skarżącego powoduje niedopuszczalność skargi.

W zażaleniu skarżący wniósł o uchylenie postanowienia Sądu Apelacyjnego wywodząc, że po ustanowieniu dla niego przez Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 2 czerwca 2015 r. pełnomocnika z urzędu w celu wniesienia żalenia do Sądu Najwyższego odpadła przesłanka z art. 424⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 87¹ § 1 k.p.c. uzasadniająca odrzucenie skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje przymus adwokacko-radcowski. Przymus ma charakter bezwzględny i obejmuje wszystkie postępowania toczące się przed Sądem Najwyższym. Objęta przymusem skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wniesiona osobiście przez stronę pozbawioną zdolności postulacyjnej jest dotknięta brakiem nieusuwalnym, co jak prawidłowo przyjął Sąd Apelacyjny powoduje konieczność jej odrzucenia jako niedopuszczalnej bez wzywania do uzupełnienia tego braku. Wbrew stanowisku skarżącego, stwierdzony tym zakresie brak wniesionej skargi nie mógł być więc usunięty przez ustanowienie dla niego pełnomocnika z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.

Z tej przyczyny, na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398²¹ art. 424⁶ § 3 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

(eb)